

Perkeleet

Ruoska

Se kai iski siihen liian kovaa
porautui sisään liian lujaa
Yksin istuu kanssa toisten
kavereiden samanlaisten

Ei kukaan tätä suunnitellut
ehdoin tahdoin havitellut
Vaan samat on ne perkeleet
olkapäillä istuneet

Samat on ne perkeleet
Olkapäillä istuneet
Samat on ne perkeleet
Olkapäillä istuneet

Niin aukeaa hetkeksi taivaat ja maat
ekstaasin pumpuliin puuduttavaan
Silmien sameiden takana taas
elämä taistelee aikaa vastaan

Ei pitkä ollut aika sen
odotus päättyi pakkaseen
Keskeltä lumikinosten
näkyi käsi valkoinen

Ei sitä enää kukaan muista
on tilalle tullut monta uutta
jotka vuoroaan odottaa
ja kaikki säilyy ennallaan

Samat on ne perkeleet
Olkapäillä istuneet
Samat on ne perkeleet
Olkapäillä istuneet

Niin aukeaa hetkeksi taivaat ja maat
ekstaasin pumpuliin puuduttavaan
Silmien sameiden takana taas
elämä taistelee aikaa vastaan

Samat on ne perkeleet
Olkapäillä istuneet
Samat on ne perkeleet
Olkapäillä istuneet

Niin aukeaa hetkeksi taivaat ja maat
ekstaasin pumpuliin puuduttavaan
Silmien sameiden takana taas
elämä taistelee aikaa vastaan

Niin aukeaa hetkeksi taivaat ja maat
ekstaasin pumpuliin puuduttavaan
Silmien sameiden takana taas
elämä taistelee aikaa vastaan